

TISZAZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 4 frt. Negyed évre . . . 1 frt.
Fél évre . . . 2 frt. Egyes szám ára 8 kr.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket úgy a kiadóhivatal, mint a Reiter-
ügynökség Budapesten jutányosan vesz fel.

A kiadásért felelős a szerkesztő:

HEGYI ANTAL.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Templomtér 91. szám, hová a lap szellemi
részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előzete-
sek, hirdetések, közlemények intézendők.

A nagy rét mentesítése.

Szomszédaink; a szentesi, szelvényi, csépai, sasi és ugi birtokosok komoly akezióba léptek, hogy mentesítsék a Tisza és Körös torkolat által határolt vízjárta réteket. Kieszközölték a szakminisztertől az ehhez szükséges engedélyt és elkészítették a vonatkozó terveket. Csak a mentesítő társaság megalakítása és a kölcsönművelet van hátra, hogy a mentesítés mozgató lelke, a pénz is meglegyen.

A társulat megalakításához azonban feltétlenül szükséges, hogy a csongrádi birtokosok, kiknek járandóságai a nagy rétben vannak, hozzájáruljanak a mentesítés eszméjéhez, illetve belépjenek a mentesítő társulatba; mert különben a védgátnak azon szakasza, mely a csongrádi nagy rétet körül futja, gazda nélkül maradna.

Az érdekeltek megbízott főmérnöke e czélből puhatolózott is már Csongrádon, hogy a nagy rétben kik a telekkönyvi tulajdonosok? és hajlandók volnának-e belépni a mentesítő társulatba, mely holdanként 57 frttal eszközölné a mentesítést?

Kétségtelen dolog, hogy ezen mentesítés előbb-utóbb be fog következni, mert a Tiszazug mentesítése is föl van véve a kormány tervei közé, s neki a törvény módot is nyújt arra, hogy ha az érdekeltek saját jó szántukból nem vállalkoznának a mentesítésre, kényszer-eszközökkel is bele hajtsa a mentesítő társulatba úgy, mint a hogy azt tette a csongrád-sövényházi ármentesítő társulattal. S majd megokolja ezen eljárását azzal, hogy a mentesítést a közszükség parancsolja; mert nem lehet tűrni azon óriási vízmennyiséget, mely árvíz alkalmával ezen nagy árterületen összegyülemlik és így az alakítandó társulatot is közérdekűnek fogja nyilvánítani.

Más kérdés azonban, hogy ezen mentesítés hasznos és szükséges lesz-e nekünk csongrádiaknak?

Ha a földmunkás osztályt kérezzük, annak tagjai bizonyára igen felélnék a kérdésre, mert hiszen az új munka új jövedelmi forrást is biztosítana számukra. Rájuk nézve tehát kétség kívül hasznos lenne a mentesítés.

Más megítélés alá esik azonban a gazdaközönség érdeke.

Magában véve bizonyos, hogy gazdaközönségünk több hasznát látná a nagy rétnek, ha az mentesítve volna; mert a város népeisége évről évre szaporodik s így a meglevő földekből több embernek kell megélni s egyre-egyre kevesebb jut a termésből. Ha tehát a nagy rét mentesítették, szaporodnék a művelés alatt levő föld s így a kenyérnek való is több lenne.

E mellett azonban figyelembe kell venni, hogy mekkora áldozatba kerülne a mentesítés? E kérdésnél első sorban is az jön tekintetbe, hogy a terv szerint a Tisza és Körös partján ártérnek kihagynának több száz méter szélességű földszalagot. Aztán pedig még legalább kétszáz méter szélességű másik földszalagot elnyelne a kubizás és gát alap, minek folytán, mert nagy rét mentesítésére Sástól Szelevényig V alaku vonalban kellene a gátat megépítenünk, e czímen elvesztenénk a nagy rétből mintegy 2700 holdat. A mi, tekintve, hogy a nagy rét nem egészen hétezer hold, tulságosan nagy perczent.

Készpénzben pedig ki kellene adni holdanként az eddigi számítások szerint 57 frtot. De ne feledjük

TÁRCZA.

Anyám sírhalmához.

Lombos fáknak hűvös árnyékában,
Nyugszik anyám jeltelen síriában.
Ott sírok a hantokra borulva,
Keserveimet elpanaszolva.

Anyám! anyám! én édes jó anyám!
Mért hagytál itt engem ilyen korán?
Vagy ha kellett számolni utaddal,
Mért nem vittél a sírba magaddal?

Szeretném itt hagyni e sötét világot,
Melyen boldogságot sehogy sem talállok;
Szeretnék én messze, messze menni.
Tehozzad jó anyám! — csendessen pihenni.
St. r J ő.

Felnőttek oktatása.

Ismétlés a tudomány szülő anyja.
Ezt az igazságot követték már a régi
tanfériak is, — nekünk sem szabad ettől
eltávoznunk.

Jóllehet a kérdés, mit tárgyalni akarok, volt már szellőztetve, de még érvényre

nem jutott. A minthogy nem is juthat addig, míg egyszerűtől teljesen áthatva, fel nem karolják az arra hivatott egyének, a tanítók.

Mert hát e téren a tanító legtöbbet tehet, ugyszólván: mindent.

A nép között él, annak hajlamai, szokásaival ösmerős, s így a rossz szokások elhagyására ösztönözheti és ferde hajlamait helyes irányba terelheti.

A minden iránt való fogékonyság már a kis gyermekben meg van, érdeklődik a felnőttek tettei iránt s ösztönöszzerűleg utánozójává lesz azoknak. Sajnos, hogy azoktól — különösen az alsóbb népesztálynál — nem sok jót tanulhat.

Igy száll ezen állapot nemzedékről nemzedékre.

De nem is marad el annak romboló hatása, mert a mit a tanító keze tesz az iskolalátogatás ideje alatt, az később, a megélhetős küzdelmei közepett, mint az elvetett mag, ha tovább nem gondoztatik, tönkre megy, s végkép elenyészik.

Az iskolából az ismétlő iskola volna az átvezető hid a gondterhes életbe. Csakhogy az ismétlő iskola még mindig hiányos, s a

hol tanítják is, nem tartják szem előtt az iskola és élet közötti kapcsolatot.

Pedig az ismétlő iskolának nevelési tényezője: a tanulónak eddig szerzett ismereteit összpontosítani s annak a gyakorlati életben való használatára képessé tenni a gyermeket.

Ha a gyermek 15-ik évét betöltötte, iskolakötelezettségének végkép eleget tett. Ekkor kikerül az életbe, mely minden csábával tárva áll előtte, s vezető nélkül gyakran a bűn sikamlós lejtőjére jut. Hogyha pedig az iskolakötelezettség megszűntekor helyes irányt jelölünk az ifjunak, úgy az élet viharai közt lesz neki egy mentő horgonya, melyhez bármikor biztosan folyamodhatik. —

Az iskola, mint tudjuk, tanítva nevel az életre.

Ha pedig az ifju kikerül az életbe, akkor a társadalomnak is kell áldozatot hozni, mely a fiatal embernek tovább képzésére nyújtana segélyt. Ily segély nyújtások lennének a felállítandó népkönyvtárak, a népet érdeklő felolvasások, úgy az ipar, mint a tudomány világból; s végül eszmecseré útján némely dologról való tájékoztatás.

hogyan ezen összeg csak papiroson áll meg, a valóságban azonban meg kell kétszerezni. Hisz tudjuk, hogy a csongrád-sövényházi ármentesítő társaság is egy millió ötszáz ezer forinttal reményeltte vonalait kiépíteni, s mire az építés elkészült, többre került három milliónál s ebben még nincsenek benne a társulat folyó kiadásai, sem a hivatalnokok fizetései.

Igy lenne az bizonyára a nagy rét mentesítésénél is; mert az építkezés mindig többre kerül, mint a mennyire számítjuk. S ehhez hozzá kell még vennünk, hogy ide át a mentesítés ezerféle kalamitásaival kell küzdenünk. Érdektársaink, legkivált pedig Sövényháza, mindent elkövetnek, hogy érdekeinket kismézzék, s minél nagyobb terheket aggassanak nyakunkba. A leszámolás mindaddig nem történt meg sem az állammal, sem érdektársainkkal s így azt sem tudjuk, hogy a három millió kölesön második felének törlesztését, melyet eddig az állam előlegezett, ha a leszámolás huzódik a miniszter utóljára is nem akasztja-e a nyakunkba? Sőt bizonytalan a sorsa azon ötvétezer forintnak is, melyet a kormány az 1888. évi árvízvédekezésre előlegezett. Ki biztosít bennünket, hogy nem fogják velünk előbb-utóbb azt is megfizettetni?

Ily nehéz viszonyok között tehát kétszeresen is meg kell fontolnia a birtokos közönségnek, hogy bele hoesatkozzék-e csakugyan a nagy rét mentesítésébe, mielőtt az inens oldalon foganatosított mentesítés ügyeit tisztába hozta? Vagy magyarában szólva: bele dőfje a tövist még a másik lábujjába is,

mikor az egyikben már tövig benne van? —

Nem akarunk ugyan a birtokos közönség véleményének eléje végni, de annyi tény, hogy a gazdaközönségnek nagyon, de nagyon meg kell gondolnia a számba jöhető eshetőségeket, ha e kérdésben okosan akar határozni.

Hajza és zaklatás mindenfelé. Nem tudjuk veszítüket érzik-e, mint őszszel a legyek, a hatalom birlalói, hanem annyi bizonyos, hogy eszeveszettebb hajzát és zaklatást a Stammer-korszak legvirágzóbb szakában is alig látott még Csongrádmegye, minő ma folyik a megye községeiben.

Algyőről elkergették a papot, Tápérol a kántort azért, mert nem csak ellenzéki érzelmük voltak, hanem vezérszerepet mertek vállalni az ellenzéki polgárok között. Tápén és Sándorfalván felfüggesztették a bírót, mert nem akartak engedelmes eszközei lenni a pákulicz lelkü jegyzőknek.

Nálunk Csongrádon szinte majdnem így áll a dolog. Forgó Imre másod bíró ellen se szeri se száma a fegyelmi följelentéseknek és eljárásoknak. Ugy látszik, az érdekes jegyző urak minden áron ki akarják marni Réti Ferencz főszolgabíró segítségével ezt a becsületes, puritán jellemű férfit a község házáról azért, mert a maga fejével mer gondolkodni.

Fegyelmi eljárás alá vonták, mert a kolera-ügyen nem akart valami iratot Holczer jegyző kívánságára vaktában aláírni, hanem Csemegi Antal bíró elé utasította, ki maga hagyta meg a másodbírónak, hogy a fontosabb iratokat tudja nélkül alá ne írja.

Hasonlóképp fegyelmi eljárást indítottak ellene azért is, a miért a községi bíráskodásban Sohlya Gyula jegyzőnek káromkodásait és gorombaságait nem hajlandó eltűrni. Valamint azért is, hogy a természetbeliekről, minő a gyertya, petroleum, tüzi fa stb. nem vezet számadást, hogy mennyi fogy el naponként? Mintha bizony a kiegyenlített számlák nem képeznének elegendő számadási okmányokat?

S aztán hogy megy ez a mondva csinált fegyelmi eljárás? Ha megjelenik a másodbíró a nagy hatalmu főszolgabíró előtt, őra számra ott várakoztatja kiut a folyosóján, mintha kuttyája volna a főszolgabírónak és nem tisztviselője a városnak?

A héten meg reggel fél kilenczkor küldött idéző végzést ugyan az a híres főszolgabíró a másod bírónak, hogy kilencz órákor fegyelmi kihallgatáson előtte jelenjék meg. S a törvényes következmények sulya alatt még elővezetettéssel fenyegeti, ha az idézésnek eleget nem tesz.

Hát kérdezzük ezek után, hogy van-e azokban tisztességérzet, kik ilyen eljárást megengednek maguknak, csak hogy személyes ellenszenvüket és bosszújukat kielégíthessék? Am jó, csak haladjanak a gyalázatosságok ezen ösvényén, de ne feledjék, hogy lesz még idő, mikor mi is kedvünkre fogjuk a kabátot rajtuk kiporolni.

Ilyen állapotok uralkodnak Csongrád megyében a pártatlan igazságu és rendszerető Tallián Béla ur főispánsága alatt. No az Isten ő méltóságát jeles főszolgabíróval együtt sokáig öltesse, csak hogy ne Csongrád vármegyében!

Az alföldi nagy műt.

Mint a „Szentosi Lap“ írja, a kereskedelemügyi miniszter Szeged és Szabadka törekvéseivel szemben, végleg döntött a fellett, hogy az Alföldet keresztül szelő nagy műutat a baja szabadka-szegedi irány helyett, Hulas, Félégyháza, Csongrád, Szentes felé fogja kiépíttetni. Döntő befolyással volt a miniszter ezen elhatározására azon körülmény, hogy ezen műut ne párhuzamosan haladjon a vasutakkal, hanem lehetőleg keresztül szelje azokat, s oly vidékeket és városokat kapcsoljon össze, melyek eddig nélkülöztek az összeköttetést.

Az építkezés megkezdése tekintetéből azonban a miniszter a helyszini tanulmányok, felvételek, tervezetek, valamint az egyes községek hozzájárulási arányainak megállapítása tekintetében meghallgatni kívánja az érdekelte községeket, miért is azoknak képviselőit febr. 17-én dél után 5 órákor tartandó értekezletre hívta meg.

Különösen a falusi és tanyai iskolák tanítói tehetnének sokat ez ügy érdekében: ha rávezetnék a népet ez eszme fontosságára. —

Mig városban szórakozásra lel munkája után a földmivelő a kocsmákban, vagy a komolyabbak a felállított népkörökben, addig faluhelyen, vagy tanyán egy-két ember ha össze is jön: mesével, babonával, egymás ügye bajának elpanaszolásával tölti el a vasárnapot.

Világos tehát, mily missziót teljesíthetne a falusi és tanyai tanító; ha nevelői hatást gyakorolna az életben is.

Ezt pedig annál inkább megteheti, mivel eddig nem érzett öröm töltés el keblét: látva a tiszteletteljes ragaszkodást a felnőttek részéről, — máskülönben meg hivatalának tenne eleget.

Ha így gondoskodnánk a nép szellemi kiműveléséről, akkor megtanulná az is a szellemi munka embereit becsülni. S az így nyert tisztelet és méltányosság lenne maradandó a nép szívében; nem pedig az, mit hivatalos érintkezés alkalmával erőszakol magára.

Az eddigi állapoton okvetlen segíteni kell. Segíteni pedig minél előbb és minél gyökeresebben.

Itt nem annyira erő, mint inkább ügybuzgóság szükségeltetik. Összehívni a népet, megbeszélni vele a czélt, s megállapítani vele a mikéntet.

Hiszem, hogy a nép szívesen csoportosul; megragadja az alkalmat, hogy lelkének a szórakozás e nemes útján megnyugvást szerezzen, melyre a kínos napi foglalkozás után oly annyira szüksége van.

De minthogy mindenhez, pénz és pénz szükségeltetik, úgy az itt sem lesz fölösleges.

Az azonban korántsem oly tulságos öszszegről van szó, mely miatt a terv dugába dőlhetne.

Csak a kezdet lenne kissé nehéz, de később az is elmúlnék.

Hiszen látjuk, hogy ha valaminek létezéséről van szó, pl. tanyai iskolánál harang felállításáról, mily odaadón iparkodik a környezetet mindegyik lakosa azon, hogy az ügy mihamarább napvilágot lásson.

Ha tehát itt nem sajnálja a nép a költséget, akkor lehetetlen, hogy fukar le-

gyen, midőn az ő szellemi kiműveléséről van szó.

De nem is szükkeblő a nép e tekintetben sem. Ismeretes minden tanító előtt, ki a népet figyelemmel kíséri, hogy mily mőhőn kap a vásárokon 2—3 kron árult fércz munkák után. Ebből aztán nem hogy tanulna, hanem még a munkától is elszakik. Képzeldővé lesz olvasmányai rémes alakjai iránt.

Látjuk, hogy a népben meg van az olvasási vágy, azért nekünk nem kell azt felbresztenünk benne csak jó könyvekre való szoktatás által a helyes irányba terelni.

Égető tehát a szükség, hogy végre a népért is tegyünk valamit.

Ne sajnáljuk a fáradságot, mert bő kárpótlásban találjuk föl az eredményt,

A nép iránti ragaszkodás s a haza iránti szeretet isteni szikrája vessen lobbot minden tanító keblében, hogy azok, kik a tudomány élvezetétől meg vannak fosztva, annak előérésére segítsenek, s így életvezőjokat annál nemesebben tölthessék be.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Sághi Mihály, tanító.

E tárgyban a miniszter Csongrád-megyéhez a következő leiratot intézte:

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter.
97640—93. sz.

Csongrád vármegye közönségének.

Az alföldi közúti hálózat fejlesztése céljából tervezett Duna-Tisza-Körös-közi transversalis állami műút irányának megállapításánál figyelembe veendőek mindazon körülmények, a melyek a magyar Alföld eddigelé elhanyagolt közúti közlekedési igényeit a legmegfelelőbbben elégitik ki.

E tekintetben főleg azon szempontok veendőek irányadóul, hogy a tervezett transversalis műút lehetőleg a magyar alföldi síkság közepén keresztül vonulva, mentül több községet és várost érintsen s így az Alföld keleti szélén északról-délnek haladó debreczen-nagyvárad-fehértemplomi állami közútnak egyik erre alkalmas pontja a Duna mentén levő egyik főgócpontra kötéssék össze, továbbá, hogy a tervezett út az Alföldet átszelő fővasúti vonalakkal nem párhuzamosan, hanem lehetőleg akkép létesíttessék, hogy az ország központjából sugár alakulag kiindulva s az Alföldön végig haladó vasúti fővonalak az útvonal által kereszteltesse s ez által különösen azon vidékek összeköttetése biztosíttassék a vasúttal és az államutakkal, a melyek eddigelé úgy a vasúti mint a közúti közlekedési vonalak könnyű hozzáférhetőségétől megfosztva voltak.

Ezen a törvényhozás által is helyeseknek elismert szempontoknak leginkább azon utirány felel meg, mely Bajától kiindulól Szent-István, Pest-Csauád, Sükösd, Nádudvar, Császártöltés, Keczel, Halas, Majsa, Félégyháza, Csongrád, Szentes, Kun-Szt.-Márton, Öcsöd, Szt.-András, Szarvas, Kondora, Csaba, Gyula, Gyula-Varsánd és Fekete-Gyarmat községeken és városokon át N-Zerindig, vagyis a debreczen-fehértemplomi állami közútra való beágazásig vezet. Ezekhez képest az út építésének létesítésénél a fent leirt utirányt fogadtam el.

Az építés végrehajtásának megkezdése előtt szükségesnek tartom, hogy az eddigi helyszíni tanulmányoknak, felvételeknek és tervezeteknek, valamint az egyes törvényhatóságok hozzájárulásának megállapítása az érdekeltek meghallgatásával eszközöltessék.

E végből a vezetésem alatt álló miniszteriumban folyó évi február hó 17-ik napjának délután 5 órájára értekezlet megtartását határoztam el, illetve tűztem ki.

Felhívom a közönséget, hogy ezen értekezleten magát megfelelően képviseltesse.

Budapest, 1894. január 30-án.

Lukács s. k.

Nincs tehát benne többé semmi kétség, hogy ezen nagy műút, mely az egész Alföldet átkigyózza, a Dunától Aradmegyéig, városunk érintésével az általunk egyedül helyesnek tartott irányban fog kiépülni. S ezzel kapcsolatban eldőlt a Tisza áthidalásának és a csongrádi vasút meghosszabbításának kérdése is, melyeknek akadályai ez által eltávolíttatnak.

De egyttal hiszük, hogy a csongrádi műút ügye is helyes irányba tereltetik ezen nagy műút kiépítése által, mert valóban oktalanság volna tőlünk, ezen műutat a vasúttól a félegyházi utra kihozni, mikor a félegyházi utnak legnagyobb részét immár az állam fogja műüttá kiépíttetni. Ellenben ha már a belügyminiszter minden áron bele akar bennünket hajtani a vasút-

hoz vezető műút kiépítésébe, annak helyes iránya csak is a temető-utcza lehet. S mivel az idő az ellenzék ezen felfogásának teljesen igazat adott, ezen irány mellett el kell mennie a képviselő-testületnek, ha a szükség úgy hozná magával, egész a kenyértörésig.

Öszintén örvendünk ezen nagy műút megvalósulásának, még inkább annak, hogy városunkon vonul át, mert ez által Csongrád a biztos fejlődés útjára vezetetik.

De itt is volt az ideje, hogy a kormány legalább akkor, mikor államiségünk fenállása ezredévének végéhez közeledik, gondoljon erre a szegény elhagyatott magyar vármegyére s tegyen meg érte annyit, a mennyi jövőjének és fejlődésének biztosítására szükséges.

Ujdonságok.

— Hírek a vármegyéről. Tegnap délelőtt 9 órakor az állandó választmány ülést tartott a megye székházában, a közgyűlés elé terjesztendő határozati javaslatok előkészítése végett. Holnap dél előtt 9 órakor pedig a közigazgatási bizottságnak lesz ülése a folyó ügyek elintézése tárgyában. A vármegyei közgyűlés pedig kedden dél előtt 10 órakor veszi kezdetét. A tárgyszorokban több Csongrádot érdeklő, fontos ügy szerepel, azért felhívjuk a csongrádi megye bizottsági tagokat, hogy városunk érdekében a gyűlésen teljes számmal megjelenni törekedjenek.

— Eljegyzések. Mint egy hozzánk beküldött jelentés tudatja, Bajcsai Beliczey Géza, Beliczey István, a Lipót-rend lovagjának és Békésmegye volt főispánjának fia, eljegyezte Baghy Imre kengyeli nagy birtokosnak szeretetre méltó leányát, Lujza kisasszonyt. — Ugyancsak farsang vasárnapján tartotta eljegyzését Sohlya Gyula községi főjegyző, Forgó Pál helybeli birtokos kedves leányával Forgó Máriával. — A „Csongrád és Vidéki Takarékpénztár“ közszertetben álló fiatal pénztárnoka, Kovács Lajos eljegyezte Greskovics Mariska kisasszonyt, Greskovics Pál földbirtokos kedves leányát. Tartós boldogságot kívánunk az új jegyesek frigyére.

— A farsang vége. Farsang három napját szokás szerint mély áhitat között, 40 órai szentségimádással töltötte városunk közönsége. Az eltári szentség naponkint reggeli 6 órakor tétetett ki közimádásra s kitéve maradt egész esti 6 óráig, a mikor is a szentség eltétel előtt vecsernye tartott. Az esti órákat azonban közönségünk a jókedvűek zentelte. Így a többek közt f. hó 3-án esteigen fényes és sikerült estélyt rendeztek a csongrádi hölgyek a „Polgári Kör“ helyiségeiben, melyen a vidékről többen megjelentek s a legfesztelebb kedvvel mulattott a válogatott közönség egész a hajnali órákig. S valóban rá illt ezen estélyre a többször hangoztatott megjegyzés, hogy lám, a csongrádi nők is tudnak kedélyes estéket rendezni, ha utánna látnak a dolognak. Egyébiránt megjegyezhetjük, a fényes sikerben nagy érdeme volt Szőke Pálné urnőnek. Ott láttuk pedig kedves egyszerűségben a fiatal lányok közül, Szarka Mariska, Szvoboda Bella, Eszes Mariska, Farkas Mariska, Kraft Éva, Cserna Ilonka, Kerschm Emilia, Csernus Erzsébet (Abonyból) és Szvoboda Jolán kisasszonyokat. Az uri nők közül pedig: Sordovány Jánosné, dr. Nagy Sándorné, Szvoboda Ferenczné,

Zsiga Jánosné, Ómódi Sz. Károlyné, Draskovics Domosné, Rosenberg Edéné, Csejtei Lajosné, Farkas Béláné, László Bálintné, Vaunay Ferenczné, Miskolczi Istvánné, özv. Sztraka Istvánné, Kőszegi Bernátné, Draskovics Dezsóné, Hornyik Károlyné, Vladár Sándorné, Lampel Fülöpné, Szőke Pálné, Eszes Mátyásné, Molecz Nándorné, Tekulics Sándorné (Kistelekről), Rádiné (Kecskemétről), Kraft Jánosné, Mészáros Károlyné és Ludrovai Tóth Istvánné stb. urhölgyeket, kik bizonyára mindannyian a legszebb emlékeket vittek magukkal a kellemes estélyről, melyhez a zenét Farkas Balázs jól szervezett zenekara elismerést érdemlő ügyességgel szolgáltatta. — Farsang hét-főjén pedig a 48-as Nép kör rendezett szintén igen sikerült táncmulatságot a saját helyiségében, melyen a jó kedv és tánc reggelig eltartott. Ezzel aztán véget is ért a dinom-dánom, hogy következzenek utána a szánon-bánom.

— Választmányi ülés. A közbirtokosági választmány f. hó 9-én dél előtt 9 órakor Csemegi Antal községi bíró elnökléte alatt ülést tartott, melyen az elnök első sorban Szegi Pál tőkegazda halálát jelentette be és indítványozta, hogy elvesztése fölött érzett fájdalmát a választmány jegyzőkönyvileg fejezze ki. Mit a választmány egy hangulag el is fogadott. Aztán pedig felhívta a választmányt, hogy az elhunyt tőkegazda helyének betöltése iránt intézkedjék. Mire nézve a választmány Hegyi Antal indítványa folytán azt határozta, hogy a tőkegazdai teendőkkel ideiglenesen Kókai Istvánt bizza meg, ki már Szegi Pált is helyettesítette betegsége alatt. Az iratok átadására pedig Csemegi Antal elnököt, Szarka Lajos jegyzőt, továbbá Kókai Ferencz és Nagypál Illés választmányi tagokat küldötte ki. — Majd Szvoboda Ferencz adta elő az ármentesítési osztályzatnak lapunkban is ismertetett ügyét s erre nézve azt határozta a választmány, hogy a reklamációk tárgyában a mai napou tartandó gazdasági közgyűlésnek tesz véleményes jelentést. A harmadik tárgy volt a sas-csépa-csongrád-szelevényi ármentesítő társulatnak a meghívója a február 20-án Csépan gróf Bolza József elnökléte alatt tartandó alakuló közgyűlésre, mely iránt azt határozta a választmány, hogy a ma tartandó közgyűlésen javaslatba hozza, mikép az alakuló közgyűlésen a birtokosság Csemegi Antal bíró, Sohlya Gyula jegyző és Szvoboda Ferencz városi jogi tanácsos által képviseltesse érdekeit.

— Osztalékok. Mint halljuk, a városunkban működő részvény-társaságok a múlt évre a következő osztalékokat adják: A Csongrád városi takarékpénztár kétszáz forintos részvényre 16 frtot, a Csongrád és vidéki takarékpénztár 100 forintos részvényre 6 forintot, a keresztény-gőzmalom részvény-társaság pedig 50 forintos részvényre 4 forintot. Elég szép osztalék mindeniktől, ha az a reális vagyoni állapotnak megfelelő.

— Iskolaszéki ülés volt pénteken dél után, mely első sorban az ovodák szervezésével foglalkozott. Miután nyanyis a községi képviselő testület a községileg segélyezett magtár-utczai ovoda rendszeresítését elhatározta s elyben egy harmadik ovoda felállítását is kimondotta, az iskolaszék mostani ülésében akkép intézkedett, hogy a magtár-utczai ovodát február 1-től kezdve rendszeresített ovodává tette s vezetését további intézkedésig a rendszeresített illet-

mények folyósítása mellett a mostani óvónőre bízta. Az új ovoda helyiségének kiemelése végett pedig Szvoboda Ferencz, Sohlya Antal és Holczer Adolf tagokból álló bizottságot küldött ki. A Heringerházban levő ovodánál még egy szoba kibérelését rendelte el.

— **Gazdászati és kertészeti diszmn.** Valóban joggal nevezhető ennek a Mauthner Ödön budapesti magkereskedő ez idei főárjegyzéke, a melyet gondos és kitünően tájékoztató szerkesztésű szövege mellett a számos fekete ábrákat nem is tekintve ragyogó színnyomatu 90 műlap díszít. Mauthner a múlt nyáron Amerikában járt és az ottani növénytermelő körök nagy haladottságot tanúsító munkáját tanulmányozva, rájött, hogy mennyire czélszerű lesz hazánkban is természetű színekben mutatni be a közönségnek a terményeket. Ezen káprázató csinnal kiállított tájékoztató mű a növények ismerete tekintetében nagy átalakulásokat van hivatva előidézeni. Ha szép növényt ismertünk látásból, beszerezni óhajtottuk volna, de nevét esetlegesen nem tudtuk. A Mauthner árjegyzéke alapján azonban a természetű színezés nyomán ráismerünk és nevét, leírását sőt számtalan-

nak tenyésztési módját is megtanuljuk e diszmnéből. Mauthner 184 oldalú katalógusa természetesen csak azoknak, kik rendeléseikkel megfizetni óhajtják a czéget, ki-
vára ingyen és bérmentve megküldetik.

C S A R N O K.

Évszakaim.

Tavasza ha jó, s virágok kelyhe nyíl,
A természet, ha illatot lehell,
Ha dalt csicsereg a picziny csalóány,
Mitől felbuzdul az ifju kebel:
Picziny kacsódra csókom rálehelve,
Megkérdezem: „Szeretsz-e kis leány?”
Te szólsz, s a válasz tudom az leszen,
Mint rendesen, hogy: „Majd időre tán!”

Eljő a nyár, oly lanyha lesz a lég,
Lány susogással jó az esti szél;
Selyem fűtődél játszian enyelgve,
Tündérvilágról szépeket regél.
Setét szemembe nézve kérdezem meg:

„Szeretsz-e lányka? Oh szólj igazán!”
Kaczér mosolyra nyitva ajkaid szólsz,
Mint rendesen, hogy: „Majd időre tán!”

Az ősz is eljő, s tán majd újra látlak,
Hogy szenvedésem még súlyosb legyen,
— Hisz oly édes nekem a fájdalom,
Melyet miuttad érez a szívem.
Megkérdezem, mint rendesen szokásom
Ha látlok: „Szólj, szeretsz-e igazán?”
Felelsz, s a válasz ismét az leszen,
Mint rendesen, hogy: „Majd időre tán!”

Eljő a tél, és nyugtot meggy keresni,
Zord éjjelére a szép természet;
Szívem azonban nyugtot nem talál,
— Nagyon forrón tud az szeretni téged.
Nem érdelek már lányka, hogy szeretsz?
Beteg gyümölcs úgy sem marad a fán;
Beteg kedélyem lehallásra készlet,
S te nézhetsz egy jobb, hübb bolond után.

Veszeloyszky.

NYILTER.)

Báti-selyemszöveteket méterenként 45 krtól
II frt 65 krig, valamint fekete, fehér és színes
selyemszöveteket is méterenként 45 krtól II frt
65 krig — sima, csikozott, koczkazott, mintázott
damaszolt stb. minőségben (mintegy 200 külön-
böző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban)
postakér és vámentesen a privát-grendelők la-
kására szállít: H. nneberg G. (cs. és kir. udvari
szállító) selyemgyára Zürichben. Minták posta-
fordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre
10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasz-
tandó.

137
1894. Csongrád vármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

Csongrád vármegye törvényha-
tóságánál üresedésben lévő évi 900
frt fizetéssel és 200 frt lakbérillet-
ménynyel javadalmazott I. alszám-
vevői állásra ezennel pályázatot
hirdetek, s felhívom mindazokat,
kik ezen tisztii állást elnyerni kíván-
ják, hogy az 1883. I. t.-cz. 17. §-a-
ban körülírt képesíttségüket iga-
zoló okmányokkal, — továbbá ille-
tőségi hatóságuk által kiállított
politikai és erkölcsi bizonyítványok-
kal kellően felszerelt kérvényeiket
folyó évi február hó 28-ik
napjának dél után 5 órájáig Tal-
lián Béla ur Ó Méltóságához
Gyulán nyujtsák be.

Szentes, 1894. február 4.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

*) Az e rovat alatt közölttekért nem vállal fe-
lősséget a Szerk.

UNGHÁRI PÉTER

FOGORVOSI MŰTERME SZEGEDEN,
uj Mayer-ház, az „Európa“ szálloda mellett.

Műfogak és fogsorok 24—48 óra alatt fájdalom nélküli be-
tetele. Cautschuk és arany alapou a legszabályosabb kivitelben.

P l o m b i r o z á s o k a legfinomabb jegecz. s laparany-
nyal, platinával, ezüsttel, stb.

Fogak tisztítása, mindenféle fog- és szájműtétek.

Rendelési idő: d. e. 9—12., d. u. 2—5 óráig.

Fogműtétek és Cocainnal altató gázzal d. e. 11—12 óráig.

Vidékiek és átutazók

előleges bejelentés esetében tartózkodásuk idejére különös tekintben
részesülnek.

13—13

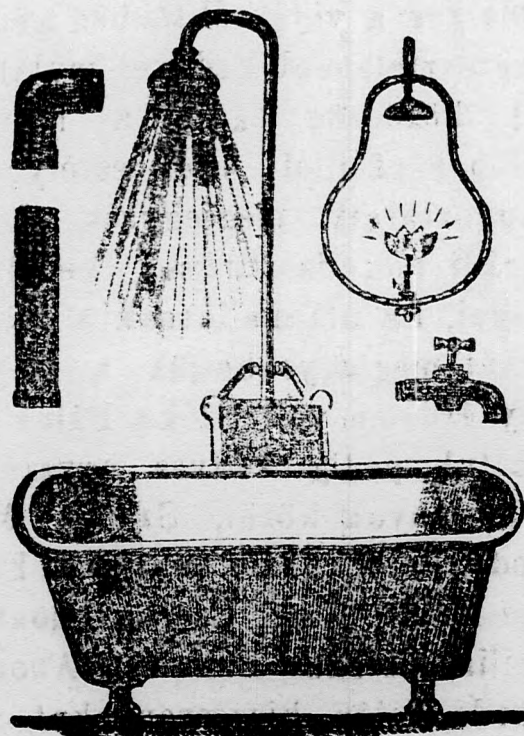
KNUTH KÁROLY

műszaki irodája és gyára.

Budapest, VII. ker. Garai-utca 6-8. sz.

Elvállal és berendez:

Légszesz és vízvezetéseket.
Szivattyúkat minden czélra, vizszállító kasokat.
Szivattyú telepeket járgány, légszesz-gőz-és vízmotor hajtással.
Városok, gyárak, kastelyok, lakóházak stb. vízzel való ellátását.
Minden rendű központi fűteseket, állami nyilvános és magán épületek részére.
Szellőztetéseket.
Gőz, kőd és zuhany fürdőket.
Szárítókat, bármily czélra.
Legjobb rendszerű closeteket.
Vas és kőagyag eső csatornázásokat.
Gőzfürdő és gőz mosókonyhakat.
Szűrő és fertőtlenítőket.
Természetes légszesztelepeket.
Kőszén és olaj gázgyararakat.

KŐAGYAG CSŐVEK NAGY VÁLASZTÉKBAN RAKTÁRON.

Berendezett telepekről a legjobb elismerések.

Költségvetéseket készsággal készít.

12—13